

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa osittain riidanlaisen päätöksen niiltä osin kuin pääjohtaja toteaa siinä virheellisesti ensinnäkin, että viestintäosaston johtajan kantajaan soveltamat käytännöt, joihin on viitattu raportin 20–24, 25, 31, 34, 46, 50 ja 51 kohdassa, eivät olleet työpaikkakiusaamista, toiseksi, ettei kyseistä johtajaa vastaan ole aloitettava kurinpitomenettelyä, ja kolmanneksi, että riidanlaisessa päätöksessä todetaan, että kantajan joutumisen työpaikkakiusaamisen uhriksi on pysyttävä ehdottomasti salaisena;
- velvoittaa EIP:n maksamaan hänelle vahingonkorvausta, koska, ensinnäkin, kantaja väittää kärsineensä aineettomia vahinkoja viestintäosaston johtajan työpaikkakiusaamisen johdosta riidanlaisessa päätöksessä väitetyllä tavalla, ja täten korvaamaan hänelle 121 992 euroa, toiseksi, koska aineeton vahinko, jota hän väittää kärsineensä, voidaan erottaa laittomuudesta, johon riidanlaisen päätöksen osittainen kumoaminen perustuu, ja täten korvaamaan hänelle 25 000 euroa, ja kolmanneksi, koska aineeton vahinko johtuu yhtäältä siitä, että henkilöstöasioiden pääosasto loukkasi säännösten noudattamista valvovan virkailijan raportointimenettelyn itsenäisyyttä, ja toisaalta siitä, että henkilöstöasioiden pääosasto uhkasi vastatoimilla, ja täten korvaamaan kantajalle 25 000 euroa;
- velvoittaa EIP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste koskee oikeudellisia virheitä ja ilmeisiä arviointivirheitä arvioitaessa kantajan valituksen kohteena olevia käytäntöjä, mitkä rasittavat Euroopan investointipankin (EIP) 20.3.2017 antamaa päätöstä (jäljempänä riidanalainen päätös). Kyseinen kanneperuste on jaettu kahteen osaan:
 - Ensimmäinen osa koskee oikeudellisia virheitä sovellettaessa edellytystä, jonka mukaan työpaikkakiusaaminen on oltava toistuvaa;
 - Toinen osa koskee ilmeisiä arviointivirheitä, jotka johtuvat siitä tosiseikasta, että jotkut valituksen kohteena olevista käytännöistä olivat objektiivisesti katsoen omiaan vahingoittamaan itseluottamusta ja omanarvontuntoa.
2. Toinen kanneperuste, joka koskee kurinpitomenettelyn aloittamatta jättämiseen liittyviä virheitä, on jaettu kahteen osaan:
 - Ensimmäinen ja pääasiallinen osa koskee oikeudellista virhettä;
 - Toinen osa, johon vedotaan vaihtoehtoisesti, koskee ilmeistä arviointivirhettä ja/tai suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.
3. Kolmas kanneperuste koskee oikeudellisia virheitä ja ilmeisiä arviointivirheitä niiltä osin, kuin kantaja velvoitettiin pitämään salaisena riidanalainen päätös jossa todettiin, että hän oli viestintäosaston johtajan työpaikkakiusaamisen kohteena.

Kanne 28.6.2017 – Dalli v. komissio

(Asia T-399/17)

(2017/C 277/71)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: John Dalli (St. Julians, Malta) (edustajat: asianajajat L. Levi ja S. Rodrigues)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- määräämään korvattavaksi vahingon, erityisesti aineettoman vahingon, jonka on arvioitu olevan väliaikaisesti 1 000 000 euroa
- velvoittamaan vastaajan vastaamaan kaikista oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Vahingonkorvauskanteensa tueksi kantaja vetoaa väittämänsä sääntöjenvastaisuuden osalta kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu OLAF:n menettelyn lainvastaisuuteen

- OLAF:n lainvastaiset menettelyt ovat erityisesti seuraavat: tutkimuksen aloittamista koskevan päätöksen lainvastaisuus; tutkimusten luonnehdinnassa tehdyt virheet ja tutkimuksen soveltamisalan lainvastainen laajentaminen; todisteiden hankkimista koskevan periaatteen (mukaan lukien todisteiden vääristäminen ja väärentäminen) loukkaaminen, puolustautumisoikeuksien loukkaaminen ja useiden unionin säännösten (esim. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 339 artiklan, asetuksen (EY) N:o 1073/1999 4 ja 8 artiklan ja 11 artiklan 7 kohdan, komission päätöksen nro 1999/396 4 artiklan, OLAF:n ohjeiden 18 artiklan ja valvontakomitean sääntöjen 13 artiklan 5 kohdan) loukkaaminen sekä syyttömyysolettaman periaatteen loukkaaminen ja henkilötietojen suoja koskevan oikeuden loukkaaminen.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu komission menettelyn lainvastaisuuteen

- Komission lainvastaiset menettelyt ovat seuraavat: hyvän hallinnon periaatteen ja objektiivista, puolueetonta, lojaalia ja riippumattomuusperiaatetta noudattavaa menettelyä koskevan velvollisuuden loukkaaminen ja OLAF:n riippumattomuuden loukkaaminen.

Kanne 27.6.2017 – Vienna International Hotelmanagement v. EUIPO (Vienna House)

(Asia T-402/17)

(2017/C 277/72)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Vienna International Hotelmanagement AG (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja M. Zrzavy)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki Vienna House – Rekisteröintihakemus nro 14 501 357

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 25.4.2017 asiassa R 333/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.